

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606446608/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

saa løb Henriette videre. Hun havde rent glæmt, at Karl jo var saa ulykkelig. Han mindedes det hellerikke selv i Øjeblikket. Han tænkte blot paa, hvor Henriette dog var yndig. Og fulgte langsomt efter hende ind til de Andre.

Hvad der maaske mere end noget andet gjorde, at Proprietær Wintrup's Børn følte sig ligesaa godt hjemme i Præstegaarden som paa Holtinggaard, var det, at Juleaften af begge Familier altid var bleven fejret i Præstegaarden, lige siden Fru Wintrup døde, og det var dengang Anna blev født, saa hende og hendes Tid kunde ingen af Børnene huske. Juletræet, og hvad der var af »fine« eller »rigtige« Julegaver, kom altid fra Holtinggaard. I Præstegaarden levede Børnene selv deres Gaver til hinanden eller til Karl og Anna, og de kunde derfor aldrig blive videre anseelige eller overraskende: Papæsker, Tøjdukker, Muffediser, Lommenørklæder med Navn syet paa eller lign.; mere kunde det ikke blive til. Men fra Holtinggaard var der altid en »rigtig« Ting til hvert af Børnene i Præstegaarden. I disse Dage ind imod Jul var der meget, der berodde paa Jomfru Hyphoffs Valg. Det kunde være: en Skragedukke eller en Eventyrbog eller Tinsoldater, eller – i de senere Aar – større eller dog fornuffigere Gaver: en Kjøle f. Ex. til Kathrine, »En glad Gut« til Ellen o.s.v. – »Det er for galt, det er for galt« var det stadige Udraab fra Onkel Jørgen, naar Holtinggaardsgaverne kom frem Juleaften. Og næsten ligesaa regelmæssigt svarede Proprietæren: »Hør, jeg kan æt engang lid', Du si'er 'et; Du har saamænd ærlig fortjent 'et til dem hver en Stump, og mer' til« – Herved tænkte paa Onkel Jørgens Undervisning af Karl og Anna, som han dog ogsaa fik rundelig godtgjort i rede Penge.

Juletræet kom, som sagt, ogsaa fra Holtinggaard; inde i Lysningen stod der nogle unge Graner, som var særdeles tjenlige.

Karl begav sig Lillejuleaften i Aar herind med Økse og Sav for efter sin Faders Ordre at fælde et af disse Træer og bære det over i Præstegaarden. Det var stille Frostvej, enkelte Snefnug kom dalende ned gennem Luften, og kunde frembringe en næppe hørilig Hvislen eller Klingren, naar de stødte an mod Træernes Grene.

Karl vilde saa gjerne have sine Sager gjort op, inden han gik ind i Præstegaarden med dette Træ. For med dét Øjeblik begyndte egent-